

Ügyiratszám: MC/1861-10/2015.

Tárgy: a Magyar RTL Televízió Zrt.
fellebbezésének elbírálása

**A NEMZETI MÉDIA- ÉS HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG
MÉDIATANÁCSÁNAK**

751/2015. (VI. 16.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **másodfokú hatóság**) a Magyar RTL Televízió Zrt. (1222 Budapest, Nagytétényi út 29., a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**) által a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatalának (a továbbiakban: **elsőfokú hatóság**) 2015. április 20-án kelt, MN/1861-4/2015. számú határozata (a továbbiakban **elsőfokú határozat**) ellen benyújtott fellebbezését **elutasítja**,

és az elsőfokú határozatot

helybenhagyja.

E másodfokú határozat ellen nincs helye fellebbezésnek, a közléssel jogerőssé válik.

Jelen határozat bírósági felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított harminc napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címzett, az elsőfokú döntést hozó hatóságnál előterjesztett keresetlevéllel lehet kezdeményezni. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, a keresetlevélben a keresettel támadott döntés végrehajtásának felfüggesztés a bíróságtól kérhető. A keresetet a bíróság tárgyalás tartása nélkül bírálja el, a keresetlevélben tárgyalás tartása kérhető.

Indokolás

A hatóság általános hatósági felügyeleti hatáskörében rendszeresen vizsgálja a Médiaszolgáltató működését annak tekintetében, hogy eleget tesz-e a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) hallássérültek számára hozzáférhető műsorszámokra vonatkozó rendelkezéseiben foglaltaknak.

Az elsőfokú hatóság az elsőfokú határozatban megállapította, hogy a Médiaszolgáltató az RTL Klub elnevezésű médiaszolgáltatásán 2014. december hónapban az alábbi törvényértékeket követte el.

A Hivatal megállapította, hogy a Médiaszolgáltató 2014. december 2-án, egy alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (4)** bekezdésében foglalt rendelkezést, ugyanis a mellékletben feltüntetett műsorszámot nem látta el a teljes időtartama alatt felirattal, ezért a Hivatal a Médiaszolgáltatót 110 000 Ft bírság megfizetésére kötelezte.

A Hivatal megállapította továbbá, hogy a Médiaszolgáltató 2014. december 2-án, 8-án, 25-én és összesen öt alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (5)** bekezdés második mondatában foglalt rendelkezést, ugyanis a mellékletben feltüntetett műsorszámok szövegének feliratozott változata nem volt pontos, illetve a képernyő történéseivel nem volt szinkronban, ezért a Hivatal a Médiaszolgáltatót esetenként 195 000 Ft, összesen 975 000 Ft bírság megfizetésére kötelezte.

A Médiaszolgáltató az elsőfokú határozat ellen – a fellebbezés benyújtására vonatkozó törvényes határidőn belül, a fellebbezési díj megfizetésének igazolásával – fellebbezést terjesztett elő.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében előadta, hogy álláspontja szerint nem sértette meg az Mttv. 39. § (4), illetve (5) bekezdéseiben rögzítetteket, tekintettel arra, hogy a kifogásolt feliratok minden esetben feltüntetésre kerültek, azok a műsorszámok teljes időtartama alatt olvashatóak voltak a képernyőn, továbbá azok pontosak voltak és a képernyő történéseivel szinkronban álltak, valamint a nézők figyelemfelhívása is megtörtént. Véleménye szerint az Mttv. 39. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezés nem a szó szerinti feliratozást írja elő, hanem mindösszesen azt követeli meg, hogy a feliratozás a műsorszám egységét nem sértve, annak teljes időtartamára terjedjen ki, valamint a feliratozott változat pontos legyen, és az szinkronban álljon a képernyőn látottakkal. Az élő műsorok közvetítésével kapcsolatosan előadta továbbá, hogy azok feliratozása a sugárzással egy időben történik, tehát a feliratozásra az adás pillanatában kerül sor, ami esetenként apróbb csúszásokat eredményezhet. A határozat mellékletében kifogásolt esetekben is erről volt szó. A Híradó, Fókusz című műsorszámok immár 17 éve élőben jelentkezők. Az élő műsor sajátja, hogy a beszélgetések, narrációk, felkonferálások csak részben vannak leírva, legtöbb esetben ezeket a teletextet koordináló kollégák az adással egy időben rögzítik és teszik elérhetővé. A határozat mellékletében kifogásolt esetekben sem állt előre rendelkezésre az összeállítás szövege, így élőben kellett feliratozni, természetesen így nem tudott ugyanaz sugárzásra kerülni, ami éppen hallható volt, hiszen a hang sebessége sokszorosa az emberi kéz által bármikor is elérhető gépelési sebességnek.

A teljesen beszédhű, pontos felirat véleménye szerint a nézők figyelmét óhatatlanul megosztja, hisz így egyszerre kell a képernyő történéseit és a megjelenő feliratot is követni. A televíziózás, mint audiovizuális médiaszolgáltatás pedig a képi megjelenítést részesíti előnyben. A támogató felirat így elsősorban a képi világ megértését hivatott szolgálni, annak minimálisan eltérő megjelenése pedig álláspontja szerint a néző segítése érdekében történik. Véleménye szerint, ha a Hivatal által megkövetelt szó szerinti feliratozás elvét követné, a feliratok sebessége szükségszerűen a többszörösére gyorsulna, ami még a kiemelkedő képességű állampolgároknak is komoly szellemi kihívást jelentene. Éppen az ilyen esetekben a Médiaszolgáltató nem ragaszkodhat a Hivatal által preferált tűélességű és pontosságú segédlet elkészítéséhez, mivel az nem hogy nem szolgálná a nagyothalló honfitársak érdekeit, hanem komoly mértékben sértené azokat. Véleménye szerint nem tartható, hogy a Médiaszolgáltatónak semmiféle szerkesztési kötelezettsége nincs, mivel ez ellentétes a jogszabály törvényalkotói céljával. Mivel a törvényalkotó célja egyértelműen a siket és nagyothalló nézők segítése, a halló társaikkal szembeni hátrányok csökkentése, ezért a Médiaszolgáltató szerint ez nem valósulhat meg a feliratok minimális módosítása, szerkesztése nélkül. Az írásos szöveg és az élőbeszéd természete ugyanis olyan eltérő kategóriák, amelyek azonos módon kezelése súlyos károkat okoz, pont a védeni kívánt csoportoknál. Az ember olvasási képessége (mint tanult képesség) és hallási képessége (mint genetikai sajátosság) olyan eltérő természetűek, amelyek nem mérhetőek azonos módon. Véleménye szerint azonban a Hatóság a szöveghű és pontos feliratozáshoz való ragaszkodásával az olvasás és hallás között húzódó hatalmas szakadékról nem vesz tudomást. A határozat továbbá adós marad azzal, hogy a felirat nem egyezőségét és hiányát pusztán rögzíti, konkrétumot azonban véleménye szerint nem tartalmaz. Nem világos ugyanis a Médiaszolgáltatónak, hogy mit jelenthet az, hogy pl. „a felirat csúszott, az elhangzottakból csak néhány mondat jelent meg, a felirat késett, stb.”. Álláspontja szerint az általánosság szintjén mozgó elemzés jogsértés megállapítására nem alkalmas.

A Médiaszolgáltató arra hivatkozott továbbá, hogy a Hivatal a hiányosságokat a Híradó és a Fókusz című műsorszámokhoz kapcsolódva érzékelte, azonban a hírszerkesztés olyan önálló műfaj még a műsorkészítésen belül is, ami speciális szakmai ismeretet és komoly gyakorlati tapasztalatot feltételez. A híradó, mint műfaj információgazdagsága igen magas, és a nemzetközi standard-ot követő általános gyakorlat, hogy a hírolvasó által felvázolt új hír tartalmi összefoglalója mindannyiszor megjelenik az ún. headline-ban. Ennek a további feliratozása nemcsak szükségtelen, hanem kifejezetten zavaró is lenne.

Előadta továbbá, hogy a Hatóság által hivatkozott Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.33.015/2013/4. számú ítélete álláspontja szerint nem írja elő a szinkronitás értelmezése során a pontosság olyan mértékét, amit a Hatóság megkövetel. Épp ellenkezőleg, maga a Bíróság is úgy fogalmaz, hogy a feliratnak lehetőleg egy időben kell megjelennie az elhangzottakkal. Ezzel véleménye szerint a Bíróság is elismeri, hogy a feliratozás sajátossága, a műsorok szerkezete nem teszi mindig lehetővé, hogy a segédlet

olyan mértékben pontos legyen, ahogyan azt a Hivatal elvárná. A Médiaszolgáltató tehát maximálisan osztja a fenti ítélet megállapításait, fenntartva azon véleményét, hogy az általa készített segédletek nem akadályozták, és semmi esetben sem hátráltatták a megértést, illetve követhetőséget.

A **Üzleti titok** való több éves együttműködése során is az a gyakorlat alakult ki **személyes adat**, hogy a szó szerinti leírás nem csak felesleges, hanem legtöbb esetben hiba is, követhetlenné teszi a műsorszámot (hiszen általában sokkal többet mondanak a szereplők, mint ami olvashatóan megjeleníthető). Álláspontja szerint a cél nem a szó szerinti másolás, hanem a követhetőség, tehát ha valami rövidebben kifejezhető, beleillik a kontextusba, akkor akár teljesen át is lehet/kell fogalmazni az elhangzottakat, a lényeg az értelmes, jól követhető felirat. Álláspontja szerint továbbá a Hivatal azon érvelése, miszerint az Mttv. fenti kötelezettségeit hallássérült kódolók végzik, akik számára zavaró, ha más megfogalmazású, illetve csupán hasonló szöveg olvasható a feliratot, irreleváns. A jogszabály a pontosságot és a látottakkal való szinkront követeli meg, ami meggyőződése szerint teljes mértékben megvalósult. A zavaró hatás szubjektív kategória. Véleménye szerint tehát az élő adások esetében jelentkező esetleges apróbb eltérések vagy csúszások a megértést nem befolyásolták, a követhetőség teljes mértékben megvalósult, különös tekintettel arra, hogy a havi közel 600 óra médiaszolgáltatáson belül összesen 1-2 percet kifogásolt a Hivatal.

A fellebbező álláspontja szerint fontos körülmény, hogy az Mttv. 2015. január 1. napjától - köszönhetően annak, hogy a jogalkotó felismerte az eredeti jogszabály szövegezése körül kialakult értelmezési nehézséget, ami számos jogvitát generált - az alábbi pontosítást helyezte el a törvényszövegben:

„39. § (6) A feliratozott műsorszámok előtt a médiaszolgáltatásban jelezni kell, hogy az érintett műsorszám az említett formában is elérhető a médiaszolgáltatáshoz kapcsolódó teletext szolgáltatáson. A műsorszámok szövege feliratozott változatának pontosnak kell lennie, és a képernyő történéseivel szinkronban kell állnia, az a műsorszámban elhangzottak rövidített összefoglalóját abban az esetben tartalmazhatja, amennyiben a felirat – terjedelmére tekintettel - az elhangzottak követését nem tenné lehetővé.

(7) A feliratozásnak a nem felvételtől közzétett műsorszámok esetében ésszerűen elvárható módon pontosnak és a képernyő történéseivel szinkronban állónak kell lennie.”

A fellebbező véleménye szerint az Mttv. szövegének idézett módosítása egyértelműen azt támasztja alá, hogy a felperes a jogszabály eredeti céljának megfelelően járt el, amikor a követhetőség érdekében olykor szükségszerűen rövidített az elhangzottakon. Figyelemmel a Híradó és Fókusz című műsorszámok élő jellegére, az is megállapítható, hogy e műsorszámok feliratozása az ésszerűen elvárható módon pontos volt. Fontosnak tartotta hangsúlyozni továbbá, hogy a feliratokban semmilyen szám- vagy mértékbeli eltérés nem szerepelt az elhangzott szöveghez képest.

A fellebbező az előadottakra tekintettel a határozat megváltoztatását, illetve a bírság jogkövetkezmény alkalmazásának mellőzését kérte.

A másodfokú hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 104. § (3) bekezdésének megfelelően az eljárás során az elsőfokú eljárást és határozatot, valamint a fellebbezésben foglaltakat megvizsgálva megállapította, hogy az elsőfokú hatóság megállapításai helytállóak, döntése és eljárása jogszerű, a fellebbezés megalapozatlan az alábbiak miatt.

A másodfokú hatóság álláspontja szerint a Médiaszolgáltató megsértette az **Mttv. 39. § (4)**, az **Mttv. 39.§ (5)** bekezdés második mondatában foglalt rendelkezéseket, az alábbiakban kifejtett indokok miatt.

1. Az **Mttv. 39. § (4)** bekezdésében foglaltak sérelme

Az **Mttv. 39. § (4)** bekezdésében foglaltak szerint:

„A feliratozással, illetve jelnyelvi tolmácsolással megkezdett műsorszámot - a műsorszám egységét nem sértve -, valamint műsorszámok egymással dramaturgiailag összekapcsolódó sorozatát a médiaszolgáltató köteles annak teljes időtartama alatt feliratozni, illetve jelnyelvi tolmácsolással ellátni.”

A másodfokú hatóság megállapította, hogy a Médiaszolgáltató 2014. december 2-án, egy alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (4)** bekezdésében foglalt rendelkezést, ugyanis az elsőfokú határozat mellékletében feltüntetett Híradó c. műsorszámot nem látta el a teljes időtartama alatt felirattal, ezért a Hivatal a Médiaszolgáltatót 110 000 Ft bírság megfizetésére kötelezte.

II. Az **Mttv. 39. § (5)** bekezdés második mondatában foglaltak sérelme

Az **Mttv. 39. § (5)** bekezdés második mondata szerint: *„A műsorszámok szövege feliratozott változatának pontosnak kell lennie, a képernyő történéseivel szinkronban kell állnia.”*

A másodfokú hatóság megállapítása szerint a Médiaszolgáltató 2014. december 2-án, 8-án és 25-én sugárzott „Híradó” és „Fókusz” című műsorszámait kapcsán öt alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (5)** bekezdés második mondatában foglalt előírásokat.

A Médiaszolgáltatónak az élő műsor sugárzásával kapcsolatos nehézségeket taglaló álláspontja vonatkozásában a másodfokú hatóság hivatkozik arra, hogy az **Mttv.** a feliratozás mellett a jelnyelvi tolmácsolást is lehetővé teszi, mint a hallássérültek érdekeit szolgáló módszert. A jelnyelvi tolmácsolás tipikusan az a forma, amellyel az élő műsor teljes mértékben nyomon követhetővé válik a hallássérültek számára, így a Médiaszolgáltató akár feliratozás nélkül is eleget tehetett volna a hivatkozott törvényi kötelezettségének. Az, hogy a hallássérültek között bizonyára vannak olyanok is, akik nem értik a jelnyelvet, a jogszabályi követelmények teljesítése tekintetében irreleváns, a Médiaszolgáltatónak mindössze az **Mttv.** előírásait kell maradéktalanul betartania.

Amennyiben a Médiaszolgáltató úgy véli, hogy a jelnyelvi tolmácsolás nem a legmegfelelőbb segédlet (mivel a hallássérültek közül sokan nem értik a jelnyelvet), úgy dönthet a feliratozás mellett. Ha azonban a feliratozás mellett dönt, úgy az elhangzottakat rögzítő feliratnak meg kell felelnie a jogszabályi követelményeknek, azaz a feliratnak az elhangzottakkal egyidejűleg, azonos időben kell megjelennie a képernyőn, tekintettel a kifejezés jelentésére, valamint arra, hogy csak így lehet teljes mértékben figyelemmel kísérni és megérteni a cselekményt.

A másodfokú hatóság egyetért az elsőfokú hatóságnak a feliratcsúszásokkal kapcsolatban kifejtett azon megállapításával is, miszerint már egy néhány másodperces időtartamú csúszás is nehézséget okoz a történetek nyomon követésében, tekintettel a törvényszöveg előírására, valamint a csúszás okozta zavar néző általi érzékelésére. Nyilvánvaló, hogy az elsőfokú határozat mellékletének B) pontjában ismertetett tények, pl. az, hogy a felirat késett, vagy később elhangzó szöveg jelent meg a feliraton, nem teszik lehetővé a műsorszám megértését.

A Médiaszolgáltató által is hivatkozott, az elsőfokú határozatban idézett, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.33.015/2013/4. számú ítéletében foglalt megállapítások kapcsán a másodfokú hatóság rögzíti, hogy az ítélet egyértelmű megállapítást tartalmaz arra nézve, hogy *„esetenként kell megítélni, hogy az adott műsorszámhoz tartozó felirat milyen eltérése zavaró a műsorszám megértése és követése szempontjából. Amennyiben a felirat sietése vagy késése nem befolyásolja az érthetőséget és a követhetőséget, és egyébként sem zavaró a műsorszám jellegéhez képest, úgy a szinkronban állóság megvalósul. Amennyiben azonban akadályozza vagy akár csak hátráltatja a megértést vagy a követhetőséget, úgy szinkronban álló feliratról nem beszélhetünk.”*

A másodfokú hatóság a műsorok feliratkésése esetén történő érthetősége és követhetősége kérdésének körében a fentiekén túl hivatkozik a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.33.365/2013/8. számú ítéletére, amely kimondta, hogy *„a több másodperces – a bíróság álláspontja szerint 1-2 másodpercnél hosszabb – eltérések a műsorszám tematikájától függetlenül is értelemzavaróak”,* továbbá *„a pontos feliratozás követelményének nem felel meg a műsorszám lényegi tartalmával összhangban álló, de az elhangzott kifejezések használatától eltérő feliratozás.”*

A tárgyi jogsértéseket az elsőfokú hatóság egyenként vizsgálta, és a fent kifejtett jogértelmezés alapján helyesen értékelte úgy, hogy az elsőfokú határozat mellékletének B) pontjában részletesen ismertetett feliratozási problémák (pl. a felirat hiányos volt, csak néhány mondat jelent meg a feliratsávon; az elhangzottaknak csak töredéke került feliratozásra stb.) a műsorszámok megértését akadályozták, illetve hátráltatták. Az elsőfokú hatóság minden esetben külön-külön rögzítette az elsőfokú határozat mellékletének B) pontjában, hogy mely okok vezettek a feliratok pontosságára, illetve szinkronitására vonatkozó követelmények sérelméhez. Ezek a tények pedig egyértelműen alátámasztják, hogy a feliratozás ilyen módja akadályozta, hátráltatta a műsorok történéseinek érthetőségét, követhetőségét.

Az elsőfokú hatóság helyesen állapította meg azt is, hogy a Médiaszolgáltatónak nem feladata „a főleges információk kiszűrése”, a Médiaszolgáltató ugyanis egyetlen feladata a szöveghű feliratozás. Az **Mttv.** a „követhetőséget” nem rögzíti, azonban ellentétben a Médiaszolgáltató ezzel kapcsolatban kifejtett véleményével, a másodfokú hatóság álláspontja szerint a műsorszám pont azáltal válik követhetővé, hogy a Médiaszolgáltató a feliraton az elhangzottakat rögzíti, vagyis megfelel a törvényi követelményeknek. Az esélyegyenlőség ugyanis csak úgy valósítható meg, ha valóban az elhangzott szavak olvashatóak a feliraton, és nem pedig úgy, hogy a Médiaszolgáltató az egyes mondatokat – az általa értelmesnek gondolt rövidítéssel, vagy más szavakkal, kifejezésekkel – feliratozza.

A hivatkozott jogszabályi rendelkezések értelmében a beszélt szöveget kell a feliratsávban megjeleníteni. Annak megítélése ugyanis, hogy a Médiaszolgáltató egy rövidítéssel, vagy más értelmű szavak használatával teljes mértékben visszaadja-e az elhangzott mondat értelmét, szubjektív kérdés. A műsorszámok szövege feliratozott változatának pontossága és a képernyő történéseivel való szinkronitása többek között azért is fontos, mivel egyes hallássérültek a feliratot használják segítségül az elhangzottak megerősítéséhez, akiknek zavaró, ha eltérő, illetve más megfogalmazású szöveg olvasható a feliraton.

Az **Mttv. 3. §**-a Médiaszolgáltató objektív felelősségét rögzíti, ezzel kapcsolatosan a másodfokú hatóság utalni kíván a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.31.862/2014/3. számú ítéletében foglaltakra, miszerint *„az élőben és a felvételen sugárzott műsorszámok feliratozása technikailag eltérően kivitelezhető, ugyanakkor ez a hivatkozás sem támasztja alá az alperesi határozat jogszabálysértő voltát, s nem mentesíti a felperest a jogsértés megállapíthatósága és a vele szemben alkalmazható jogkövetkezmények alól.”*

A másodfokú hatóság megjegyzi, hogy a Médiaszolgáltató a kifogásolt eseteken kívül többször is sugárzott élő adásban hír- és egyéb műsorszámot, mely esetekben biztosítani tudta, hogy a felirat szinkronban álljon az elhangzottakkal. Ha ez tehát egy adott műsorszámban technikailag megoldható, lehetősége lett volna a tárgyi esetekben is a jogszabályi előírásnak megfelelő feliratot alkalmazni.

A fentiek alapján a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú hatóságnak az **Mttv. 39. § (5)** bekezdés második mondatában foglalt rendelkezés megsértésére vonatkozó döntése szintén jogszerű.

III. A fellebbezőnek az **Mttv.** 2015. január 1-jén hatályba lépett módosítására vonatkozó érvei

A fellebbező azon érvelésére, amellyel az **Mttv.** 2015. január 1-jén hatályba lépett módosítására utal, a másodfokú hatóság megjegyzi, hogy a jogalkalmazó Hatóságnak mindig az egyes jogsértések elkövetésének időpontjában hatályos jogszabályokat kell alkalmaznia. Erre utal az **Mttv.** 216. § (3) bekezdésében rögzített rendelkezés, amely az **Mttv.** hatálybalépése előtt elkövetett jogsértésekre sem az **Mttv.**, hanem az akkor hatályban volt a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (továbbiakban: **Rttv.**) anyagi jogi rendelkezéseinek alkalmazását követelte meg. A jogsértés elkövetésének időpontjában hatályos anyagi jogi jogszabályok alkalmazásának garanciális oka van, mégpedig a visszaható hatály tilalma.

A Nagykomentár szerint: "A folyamatban lévő ügyek esetében alkotmányjogi és általános közigazgatási jogi alapokon élesen elhatárolható az eljárási és az anyagi jogi szabályok alkalmazása, érvényesülése. Az **Mttv.** szabályainak folyamatban lévő ügyekben történő alkalmazása kizárólag az **Mttv.** eljárási szabályaira értendő, vagyis csak az **Mttv.** eljárási szabályai irányadók a folyamatban lévő ügyekre, az anyagi jogi szabályok nem (az anyagi jogi szabályok folyamatban lévő ügyekben alkalmazása az alkotmányos elvnek minősülő jogszabály „visszaható hatályának tilalmába” ütközne). Garanciális okokból a jogszabálysértések tekintetében az **Mttv.** kifejezetten rendezi, hogy a folyamatban lévő ügyek tárgyát képező jogszabálysértésekre az „elkövetéskor” hatályos anyagi jogi rendelkezések alkalmazandók az általános szabállyal, vagyis, hogy a jogszabálysértés tárgykörében folyamatban lévő ügyben is az **Mttv.** eljárási szabályai irányadók."

Fentiekre tekintettel a 2014. december hónapjában elkövetett jogsértések esetén nem alkalmazhatók az **Mttv.** 39. §-ának 2015. január 1-jén hatályba lépett rendelkezései.

IV. A kiszabott szankciókra vonatkozó megállapítások

A Médiaszolgáltató fellebbezésében kérte, hogy amennyiben a másodfokú hatóság az elsőfokú hatósággal egyezően megállapítja a jogsértés tényét, a kiszabott bírságot törölje, tekintettel elsősorban a jogsértések csekély súlyára, másodsorban pedig arra a tényre, hogy a Médiaszolgáltatónak nem származott vagyoni előnye a jogsértésekből. Ezzel kapcsolatosan a másodfokú hatóság rögzíti, hogy a Médiaszolgáltató érvei nem megalapozottak.

Az elsőfokú hatóság a bírság-szankciók kiszabása során jogszerű értékelést végzett, amikor számba vette a Médiaszolgáltató korábbi jogsértéseit, illetve azok tárgyi eljárásban megvalósult esetszámait. Helytálló megállapításokat tartalmaz az elsőfokú határozat a tekintetben is, hogy az elkövetett jogsértéseket nem értékelhette csekély súlyúnak, továbbá az ismételtség fennálltára is tekintettel kizárta az **Mttv.** 186. § (1) bekezdésben foglalt felhívás jogkövetkezmény alkalmazását.

A megállapított szankciók tekintetében a másodfokú hatóság tehát rögzíti, hogy az elsőfokú hatóság az alkalmazott szankció fajtájának és mértékének meghatározása során figyelembe vett, az **Mttv.** 187. § (2) bekezdésben foglalt mérlegelési szempontok okszerű értékelése eredményeképpen – konkrétan meghatározva a mérlegelésben szerepet játszó körülményeket és tényeket – egyaránt jogszerű következtetéseket vont le, döntését megfelelően indokolta.

A fentiekre tekintettel a másodfokú hatóság az **Mttv.** 165. § (1) bekezdése, valamint a **Ket.** 105. § (1) bekezdésében meghatározott hatósági jogkörében eljárva, a már hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a Médiaszolgáltató fellebbezésének elutasítása mellett az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az eljárás során a **Ket.** 153. § (2) bekezdése szerinti eljárási költség nem merült fel.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás a **Ket. 72. § (1) bekezdés da)** alpontján, a jogorvoslat előterjesztésére vonatkozó tájékoztatás az **Mttv. 165. § (3)-(4) bekezdésein**, a tárgyalás tartására vonatkozó kérelemről szóló tájékoztatás pedig polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 338. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseken alapul.

Budapest, 2015. június 16.

a Médiatanács
nevében

dr. Karas Monika
elnök

Dr. Koltay András
hitelesítő tag

Kapják:

- Személyes adat